

monuisse frustra neque eum potuisse umquam ab hac me 20
expellere ;

quod tamēn nunc faciam ; tum quom gratum mi esse potuit
nolui.

nemost miserior me. *SY.* hic de nostris verbis errat vidē-
licet

quae hic sumu' locuti. *Clinia,* aliter tuom amorem atque
est accipis :

265 nam et vitast eadem et animu' te erga idem ac fuit,
quantum ex ipsa re coniecturam fecimus. 25

CLIN. quid ęst obsecro ? nam mihi nunc nil rerum om-
niumst

quod malim quam me hoc falso suspicariet.

SY. hoc primum, ut ne quid hui(u)s rerum ignores : anus,
270 quae est dicta mater esse ei ant(e)hac, non fuit ;

ea obiit mortem. hoc ipsa in itinere alterae
dum narrat forte audivi. *CLIT.* quaenamst altera ? 30

SY. mane : hoc quod coepi primum enarrem, Clitipho :
post istuc veniam. *CLIT.* propera. *SY.* iam primum
omnium,

275 ubi ventum ad aedis est, Dromo pultat fores ;
anu' quaedam prodit ; haec ubi aperuit ostium,
continuo hic se coniecit intro, ego consequor ; 35
anu' foribus obdit pessulum, ad lanam redit.

hic sciri potuit aut nusquam alibi, *Clinia,*
280 quo studio vitam suam te absente exegerit,
ubi de improvisost interventum mulieri. 40

nam ea res dedit tum existumandi copiam